

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna⁽¹⁾ (nedan kallad stadgan), jämförd med artikel 38 i stadgan samt artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG⁽²⁾ av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal, tolkas så, att om en domstol i en tvist rörande ett konsumentavtal ska bedöma huruvida ett avtalsvillkor är oskäligt, och en domstol i en annan medlemsstat bevisligen redan har slagit fast, under motsvarande faktiska omständigheter, att ett avtalsvillkor med liknande eller identiskt innehåll (som det förstnämnda avtalsvillkoret) är oskäligt, har konsumenten rätt att kräva att domstolen (vid vilken konsumenten har väckt talan) beaktar det avgörande som domstolen i den andra medlemsstaten har fattat, vid bedömningen av huruvida det omtvistade villkoret är oskäligt?
2. Om den första frågan ska besvaras jakande, ska det då anses att den domstol där talan har väckts åsidosätter konsumentens grundläggande rättigheter enligt artikel 47 jämförd med artikel 38 i stadgan, om den inte beaktar avgörandet från domstolen i den andra medlemsstaten avseende huruvida ett avtalsvillkor med liknande eller identiskt innehåll är oskäligt?

⁽¹⁾ EGT C 364, 2000, s. 1, med rättelse i EGT C 7, 2001, s. 8.

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Överklagande ingett den 22 augusti 2012 av Fruit of the Loom, Inc. av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 21 juni 2012 i mål T-514/10, Fruit of the Loom, Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-392/12 P)

(2012/C 355/14)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Fruit of the Loom, Inc. (ombud: S. Malynicz, barrister och V. Marsland, solicitor)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som meddelades av tribunalen den 21 juni 2012 i mål T-514/10, och

— slå fast att harmoniseringsbyrån och intervenienten ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Tribunalen har inte beaktat att det av artikel 15.1 a i varumärkesförordningen⁽¹⁾ följer att utredningen ska göras i tre delar. Den första prövningen avser de särskiljande egenskaperna hos varumärket, såsom detta är registrerat. Den andra prövningen avser de särskiljande egenskaperna hos varumärkena, såsom dessa används, och den tredje prövningen avser huruvida de särskiljande egenskaperna hos varumärket, såsom detta är registrerat, har förändrats. Hade tribunalen tillämpat detta tillvägagångssätt korrekt på bevisningen skulle den ha insett att bevisningen på användning uppfyllde artikel 15.1 a i varumärkesförordningen.

Tribunalen har tillämpat en felaktig tolkningsregel för gemenskapsvarumärken som innebär att om konsumenter i en medlemsstat inte förstår ett varumärkes ordelement (antingen därför att det är ett okänt ord på ett annat gemenskapsspråk eller därför att det inte liknar ett ord på deras eget språk), ska den beståndsdel som likväl anses ha samma särskiljningsförmåga som ordelement som de förstår och som i sig har särskiljningsförmåga.

Tribunalen har varken beaktat eller analogt tillämpat domstolens praxis avseende användning i samband med förvärvad särskiljningsförmåga enligt artikel 7 i varumärkesförordningen, enligt vilken ett varumärkes särskiljningsförmåga kan förvärvas som en följd av att det har använts som en del av eller i kombination med ett registrerat varumärke, i enlighet med domstolens dom i mål C-353/03 Société des Produits Nestlé S.A. mot Mars UK Limited (REG 2005, s. I-6135).

Tribunalen har missuppfattat omständigheterna kring klagandens användning av ordet FRUIT i dennes informella kontakter med konsumenter. Tvärtemot tribunalens slutsats var denna användning inte uteslutande intern och utgjorde verkligt bruk av varumärket.

Tribunalen har missuppfattat omständigheterna kring klagandens användning av varumärket FRUIT som en del av dennes webbplats www.fruit.com. Tvärtemot tribunalens slutsats syftade denna användning till att marknadsföra varor och utgjorde verkligt bruk.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Fermo (Italien) den 29 augusti 2012 — brottmål mot M

(Mål C-398/12)

(2012/C 355/15)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Fermo.